

ΓΙΩΡΓΟΣ Α. ΚΟΚΚΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ Α.Π.Σ.Ε (ΑΜΔΣΑ: 10288)
Γ. ΚΟΚΚΑΣ 42, ΑΘΗΝΑ / ΠΑΡΩΝ 22, ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΦΙΛΕΛΛΩΝ 11, ΠΕΡΑΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ: 210 3632000-0944 045088 FAX: 210 3610882
e-mail: gkokas@otenet.gr, IAT gkokas@otenet.gr
www.helioses.gr / www.gkokas.gr

ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(άρθ. 100 Συντάγματος)

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ

(άρθ. 100§1 εδ. β' Συντάγματος)

του Γεωργίου Κόκκα του Λεάνδρου, Δικηγόρου και κατοίκου Αθήνας, οδός Ιπποκράτους, αριθ. 42, ατομικά και ως νομίμου εκπροσώπου των «Επιτροπών Υποστήριξης Δημοψηφίσματος» άρθρου 10 Ν. 4023 / 2011, που «εν τοις πράγμασι» συγκρότησαν :

α) ο Συνασπισμός Πολιτικών Κομμάτων και Κινήσεων με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» (Ε.Κ.Α.Δ.), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Ιπποκράτους αρ. 42, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον ίδιο και που άσκησε πρόσθετη παρέμβαση υπέρ του κύριου του δημοψηφίσματος ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία εκδικάστηκε την 3.7.2015 στην Ολομέλεια του Ανωτάτου αυτού Ακυρωτικού Δικαστηρίου της χώρας μας και την οποία έκανε μεταξύ άλλων δεκτή το ΣτΕ με την με αρ. 2787 / 2015 απόφαση της Ολομελείας του, όπως οι δημόσια εκφρασμένες θέσεις του Ε.Κ.Α.Δ. εκτίθενται διαχρονικά στην ιστοσελίδα : www.dimopolis.gr και

β) της Ένωσης Προσώπων με την επωνυμία «ΔΗΜΟΒΟΥΛΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ», που εδρεύει στην Περαιά Θεσσαλονίκης, οδός Φιλελλήνων, ήδη Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, αρ. 11, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον ίδιο ως άνω δικηγόρο και οι δημόσια εκφρασμένες θέσεις της εκτίθενται διαχρονικά στην ιστοσελίδα : www.dimovoulia.gr, καθώς και

γ) της νεότευκτης (την 7^η Μαΐου 2016) Ένωσης Προσώπων με την επωνυμία «ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΗ» (Ν.Ε.Α.Σ.Ε.), η οποία εδρεύει στην Αγία Παρασκευή Αττικής, οδός Ψαρών αρ. 20, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον ίδιο ως άνω δικηγόρο και οι δημόσια εκφρασμένες θέσεις της εκτίθενται διαχρονικά στην ιστοσελίδα www.120s.gr

ΚΑΤΑ

1. Του Ελληνικού Δημοσίου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται από τον Υπουργό Οικονομικών, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Καραγεώργη Σερβίας αρ. 8

2. του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης, όπως ειδικότερα επιτηρεί το Ελληνικό Δημόσιο με : την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Ε.Ε.), την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (Ε.Κ.Τ.) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.) (γνωστών ευρύτερα ως «θεσμών» ή «τροίικα» ή «κουαρτέτο»), όπως νόμιμα εκπροσωπούνται και έχουν έδρα αντιπροσώπευσής τους στην Αθήνα, Λεωφόρος Βασιλίσσης Σοφίας αρ. 2
3. της άρσης της αμφισβητήσεως περί της εννοίας διατάξεων τυπικού νόμου της διενέργειας των Ευρωεκλογών 2014, ως προς το εάν το πρώτο των προαναφερθέντων «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» αποτελεί τυπικά πολιτικό κόμμα ή κίνηση, κατόπιν της εκδόσεως αντίθετων αποφάσεων μεταξύ του Αρχείου Πάγου, του Ελεγκτικού Συνεδρίου και του ιδίου του Συμβουλίου Επικρατείας, που με την κρίση της Ολομελείας του στην υπ' αριθμ. 3914 / 2015 το θεωρεί πολιτικό κόμμα και με απόφαση του Δ' Τμήματός του 1334 / 2016 ως Κίνηση.

ΥΠΕΡ

Α) Του κύρους και των αποτελεσμάτων του Δημοψηφίσματος που διενεργήθηκε την Κυριακή 5.7.2015 για κρίσιμο εθνικό θέμα σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 εδ. α' του Συντάγματος

Β) Της αναγνώρισης του γεγονότος ότι με βάση τα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος αυτού κανένας κοινός νόμος που προέκυψε από την Βουλή των Ελλήνων ούτε Νομολογία Ελληνικού Δικαστηρίου (ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΥΧΟΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΜΟΝΟ ΜΕ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ) δύνανται να αντιτίθενται στην αρνητική απάντηση που εξέφρασε ο Ελληνικός Λαός, ασκώντας την λαϊκή κυριαρχία ως θεμέλιο του πολιτεύματος, στα ουσιαστικά ζητήματα που περιείχοντο στα δύο ερωτήματα που ετέθησαν υπό την κρίση του Ελληνικού Λαού (και κατεγράφησαν ως προαπαιτούμενα τόσο κατά τις διαπραγματεύσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης προ του Δημοψηφίσματος, όσο και στην Νομοθεσία μετά το Δημοψήφισμα, εξαιτίας του υπερνομοθετικού περιεχομένου δεσμευτικά αποτελέσματός του έναντι του κοινού νομοθέτη)

Γ) Της αναγνώρισης του γεγονότος ότι το ως άνω «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ», αποτελούμενο από την σύστασή του στις Ευρωεκλογές 2009, από δύο συνιστώντα μέρη, το πολιτικό κόμμα «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΝΕΩΤΙΚΟ ΡΕΥΜΑ – Ε.Α.Ρ.» και το πολιτικό κόμμα «ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ, ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», που μετείχε

νόμιμα στις Ευρωεκλογές του 2004, συνιστά τυπικά πολιτικό κόμμα δικαιούμενο χρηματοδότησης και τηλεοπτικού χρόνου.

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

A – 1 ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 5^{ΗΣ} ΙΟΥΛΙΟΥ 2015

Μετά τις εθνικές εκλογές της 4.10.2009, οι οποίες είχαν διεξαχθεί εκτάκτως μεσούσης της τετραετίας από τις προηγούμενες εθνικές εκλογές του 2007, με αποκλειστική αφορμή την **δεινή θέση στην οποία φερόταν να είχε βρεθεί η Ελλάδα λόγω του εξωτερικού χρέους της και των αναγκών της για διεθνή χρηματοδότηση**, γεγονότα που ήδη πλέον αμφισβητούνται κατόπιν της αποδειχθείσας νοθεύσεως των στατιστικών στοιχείων που διενήργησε η Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛ.ΣΤΑΤ.) με την υποδαύλιση της παραποίησης αυτών από ξένους παράγοντες, η **Χώρα εντάχθηκε στον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης και τέθηκε σε καθεστώς επιτήρησης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Ε.Ε.), την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (Ε.Κ.Τ.) και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (Δ.Ν.Τ.) (γνωστών ευρύτερα ως «τροϊκά» ή «Θεσμών»).**

Ακολούθως, τα έτη 2010 και 2012, η Ελληνική Κυβέρνηση υποχρεώθηκε να έλθει σε συμφωνία με τους παραπάνω Θεσμούς, υπό την φερόμενη απειλή πτώχευσης της Χώρας (Α' και Β' Μνημόνιο), και **το Ελληνικό Κοινοβούλιο με αμφισβητηθείσες από κορυφαίους συνταγματολόγους και νομικούς διαδικασίες και υποχρεώθηκε να υιοθετήσει, χωρίς την απαιτούμενη πλειοψηφία των 180 βουλευτών τον Μάιο του 2010 για το Α' Μνημόνιο και τον Φεβρουάριο του 2012 για το Β' Μνημόνιο, βάσει των κατά περίπτωση συμφωνιών προτάσεων – μέτρων, που τους υπεδείκνυαν εξωχώριοι παράγοντες και ενάντια στις συνταγματικές διατάξεις που άλλα προβλέπουν για την πραγματική διακυβέρνηση της χώρας μας. Έτσι, ψηφίζονταν νόμοι, η εφαρμογή των οποίων επέτεινε, και σε καμία περίπτωση, δεν έλυσε τα οικονομικά προβλήματα της Χώρας και των πολιτών της (πρωτοφανής οικονομική ύφεση, κατακόρυφη αύξηση ανεργίας, ραγδαία αύξηση αυτοκτονιών λόγω χρεών κλπ. οικονομικών προβλημάτων, σταδιακή πτωχοποίηση μεγάλου ποσοστού πολιτών κ.ά.), ενώ ουδέποτε μέχρι την υπό κρίση υπόθεση του Δημοψηφίσματος της 5^{ης} Ιουλίου 2015 ερωτήθηκε**

ως όφειλε ο Ελληνικός Λαός για την αποδοχή ή μη των ως άνω εξωχώριων συνιστώμενων μέτρων.

Σημειωτέον, πάντως, ότι η στυγνότητα των δημοσιονομικών μέτρων και οι απαιτήσεις των ως άνω Μνημονίων οδήγησαν στην ουσιαστική κατάρρευση της Ελληνικής οικονομίας, χωρίς ταυτόχρονα να υφίσταται η προσδοκώμενη ανάταξη αυτής, με αποτέλεσμα, πριν από τις απαιτήσεις των δανειστών για υπογραφή δεύτερου Μνημονίου, να αναγκασθεί ο τότε Πρωθυπουργός Γ. Α. Παπανδρέου, τον Οκτώβριο του 2011, να ζητήσει και να εξαγγείλει την διεξαγωγή Δημοψηφίσματος ενώπιον του Συμβουλίου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικού με το κρίσιμο εθνικό θέμα, σύμφωνα με το άρθρο 44§2 εδ. α' του Συντάγματος, για την έγκριση από τον Ελληνικό Λαό των προτεινόμενων από τους προαναφερθέντες εξωχώριους θεσμούς («τρόικα») πάσης φύσεως νομοθετικών μέτρων. Αποτέλεσμα αυτής της επίσημης δηλώσεως – βουλήσεως του Έλληνα Πρωθυπουργού και προφανώς και της Κυβέρνησής του ήταν να προκαλέσει την αδικαιολόγητη μήνη πολλών ηγετών χωρών – μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως του Γάλλου Προέδρου κ. Νικ. Σαρκοζί, της Γερμανίδας Καγκελλαρίου κ. Άγκ. Μέρκελ, οι οποίοι κατά τα λεχθέντα από πολλούς, μεταξύ των οποίων και από τον Ισπανό Πρωθυπουργό κ. Θαπατέρο σε σχετικό βιβλίο του, εξύβρισαν τον Έλληνα Πρωθυπουργό σκαιότατα, καταστρατηγώντας κάθε έννοια κανόνων διεθνούς δικαίου και με παντελή έλλειψη σεβασμού στην συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της εθνικής μας ανεξαρτησίας απέτρεψαν το εξαγγελθέν αυτό δημοψήφισμα του Ελληνικού Λαού. Ταυτόχρονα, προσπάθησαν οι ξένοι ηγέτες, προσβάλλοντας κάθε έννοια συνταγματικού δικαίου, να παραπλανήσουν ως προς την φύση του ερωτήματος που θα μπορούσε να τεθεί, όπως το από αυτούς τεθέν δήθεν δίλημμα «Ευρώ ή Δραχμή» και τελικά εξανάγκασαν τον Γ. Α. Παπανδρέου σε άμεση παραίτηση, ακριβώς για να μην διεξαχθεί το εξαγγελθέν αυτό Δημοψήφισμα και την αντικατάστασή του από τον δοτό (μη αναδειχθέντα από την λαϊκή βούληση) πρωθυπουργό κ. Λουκά Παπαδήμο την 11.11.2012, η κυβέρνηση του οποίου τελικά κύρωσε το δεύτερο λεγόμενο «Μνημόνιο» («M.O.U - Memorandum of Understanding»), όταν τα ξημερώματα της 13.2.2012 τα τότε κυβερνητικά κόμματα Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ υπερψήφισαν, χωρίς πάλι να συγκεντρώνουν τον απαιτούμενο αριθμό των 180 βουλευτών (για τέτοιας φύσεως διεθνείς συμβάσεις), και το δεύτερο αυτό Μνημόνιο. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο αιτών και υπογράφων την παρούσα κατά την λήξη της

Συνεδρίασης της Βουλής τότε (13.2.2013) και πριν από την καταμέτρηση των ψήφων για την κύρωση ή μη του Μνημονίου, εκπροσωπώντας τους δύο ως άνω φορείς «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» και «ΔΗΜΟΒΟΥΛΙΟ ΠΟΛΙΤΩΝ», διαμαρτυρήθηκε έντονα από τα θεωρεία της Βουλής για την μη διεξαγωγή Δημοψηφίσματος και την μη έκφραση της Λαϊκής Κυριαρχίας, πριν από την ψήφιση του Β' Μνημονίου, όπως προκύπτει και από τις αναρτήσεις βίντεο σχετικών στην ιστοσελίδα www.dimopolis.gr.

Είναι προφανές ότι στον βαθμό που τα Μνημόνια αυτά αναφέρονται σε σωρεία νομοθετικών παρεμβάσεων, οι οποίες γίνονται σε ευρύτατα πλαίσια καταγγελίας των κοινωνικών συμβολαίων – προεκλογικών δεσμεύσεων στα οποία βασιζεται η ελληνική συνταγματική και έννομη τάξη και το ίδιο το ελληνικό πολίτευμα της Προεδρευομένης αντιπροσωπευτικής κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας **ΟΤΙ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΛΥΕΤΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ**, ιδίως σε ζητήματα συνταξιοδοτικά, ελέγχου και εκμετάλλευσης του Ελληνικού Δημοσίου στα περιουσιακά του στοιχεία, καθώς και σε λοιπά ζητήματα που πιο κάτω αναλυτικά αναφέρονται σχετικά με τα προαπαιτούμενα μέτρα, που οδήγησαν τελικά στο υπό κρίση Δημοψήφισμα της 5.7.2015 για παρόμοιο κρίσιμο εθνικό θέμα, κατ' άρθρο 44§2 του Συντάγματος. Συνεπώς, τα περιλαμβανόμενα στα Μνημόνια αυτά μέτρα οφείλουν να τύχουν συνολικής εγκρίσεως ή απορριψεώς τους από τον Ελληνικό Λαό με Δημοψήφισμα, τα δε αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος αυτού πρέπει να γίνονται εσαεί σεβαστά ως δεσμεύοντα τον κοινό νομοθέτη μέχρι τυχόν ανατροπής τους από άλλο νεώτερο δημοψήφισμα, άλλως ο κοινός νομοθέτης αν δεν συμμορφωθεί με τα αποτελέσματα του εκάστοτε δημοψηφίσματος θα πρέπει να κρίνονται συλλήβδην από το μόνο αρμόδιο καθ' ύλην Δικαστήριο Σας (του άρθρου 100§1 εδ. β'- Α.Ε.Δ.) ως αντισυνταγματικά νομοθετήματα, τα οποία είναι ανυπόστατα και δεν φέρουν έννομες συνέπειες υπέρ ή εις βάρος του Ελληνικού Λαού, καθόσον αντίκεινται στις απαντήσεις τις οποίες έδωσε με το Δημοψήφισμα ο Ελληνικός Λαός επί των ερωτημάτων που του ετέθησαν με το εκάστοτε Δημοψήφισμα.

**Α – 2 ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΗΨΗ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ, ΠΟΥ ΕΛΑΒΕ ΕΝΤΟΛΗ «ΝΑ ΣΚΙΣΟΥΝ ΤΑ
ΜΝΗΜΟΝΙΑ»**

Μετά τις εθνικές εκλογές της 25.1.2015, η τότε επικρατήσασα πολιτική παράταξη, που εσχημάτισε κυβέρνηση από τα πολιτικά κόμματα των ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, λαμβάνοντας ψήφο εμπιστοσύνης από την Βουλή που προέκυψε από τις εκλογές αυτές, εμμένοντας σε σχετικές προεκλογικές δεσμεύσεις της, προσπάθησε (ανεπιτυχώς ως εκ του αποτελέσματος) για την διάσωση της ελληνικής οικονομίας με ταυτόχρονη κατάργηση των μέχρι τότε μνημονιακών δεσμεύσεων. Ως εκ τούτου, κατά τις συζητήσεις του Eurogroup του Ιουνίου 2015, τέθηκε από μέρους των παραπάνω θεσμών πακέτο προτάσεων για λήψη προαπαιτούμενων μέτρων, με στόχο κοινή συμφωνία με την Ελλάδα, που φερόταν να κάλυπτε και τις μελλοντικές χρηματοδοτικές ανάγκες της Χώρας, όπως και την βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους (βλ. αναλυτικά κατωτέρω, κεφ. Β'). Η τυπική ολοκλήρωση και παρουσίαση στο Eurogroup της τελικής εκδοχής αυτών των προτάσεων δεν κατέστη εφικτή, καθώς οι ελληνικές αρχές αποχώρησαν από την διαδικασία το βράδυ της 26.6.2015.

Στην προκειμένη περίπτωση, το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρίασή του της 26ης.6.2015 αποφάσισε να προτείνει την προκήρυξη Δημοψηφίσματος την Κυριακή 5.7.2015 για κρίσιμο εθνικό θέμα σύμφωνα με το άρθρο 44 παρ. 2 εδ. α' του Συντάγματος. Το ερώτημα που προτάθηκε ήταν το εξής: *«Πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας το οποίο κατέθεσαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Eurogroup της 25.6.2015 και αποτελείται από δύο μέρη τα οποία συγκροτούν την ενιαία πρότασή τους; Το πρώτο έγγραφο τιτλοφορείται «Reforms for the completion of the Current Program and beyond» (Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού) και το δεύτερο «Preliminary Debt Sustainability Analysis» (προκαταρκτική ανάλυση βιωσιμότητας χρέους). Όσοι από τους πολίτες της χώρας απορρίπτουν την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: Δεν εγκρίνεται/OXI. Όσοι από τους πολίτες της χώρας συμφωνούν με την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: Εγκρίνεται/ΝΑΙ».*

Στην συνέχεια, κατά τη συνεδρίαση ΞΕ' της 27ης.6.2015 η Ολομέλεια της Βουλής με απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών και, ειδικότερα, με 178 θετικές ψήφους, έκανε δεκτή την ως άνω πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου (βλ. απόφαση της Προέδρου της Βουλής από 28.6.2015, Α' 62/28.6.2015). Κατόπιν τούτου, εκδόθηκε το π.δ. 38/2015, με το οποίο προκηρύχθηκε η διεξαγωγή του δημοψηφίσματος για την Κυριακή 5.7.2015 με το ως άνω ερώτημα.

Β. ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ 2787 / 2015 ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ Ν. 4023 / 2011 ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ –

ΔΕΣΜΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΥΠΕΡΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ 40% ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΕΩΝ

Πρέπει να παρατηρηθεί, ότι στο Δημοψήφισμα της 5.7.2015 η συμμετοχή των ψηφοφόρων υπερέβη το ποσοστό του 60%, καταφανώς πολύ μεγαλύτερο από το αντίστοιχο ποσοστό συμμετοχής σε εθνικές βουλευτικές εκλογές και κατά πολύ υπέρτερο του ελάχιστου ποσοστού 40% που απαιτεί ο εφαρμοστικός του άρθρου 44§2 του Συντάγματος Νόμος της διεξαγωγής Δημοψηφισμάτων, ώστε να καθιστά τα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος δεσμευτικά για τον κοινό νομοθέτη. Επίσης, είναι ενδεικτικό τόσο το ερώτημα της κρισιμότητας του τεθέντος ζητήματος, όσο και η εκφρασθείσα βούληση του Ελληνικού Λαού να αρνηθεί τα προτεινόμενα εξωχώρια προαπαιτούμενα μέτρα με τον πλέον εμφαντικό τρόπο, και μάλιστα σε ποσοστό 61,3%, καταγράφοντας την διαφωνία του προς τις επαχθέστατες για τον ίδιο γενικότερες δεσμεύσεις των ελληνικών κυβερνήσεων της τελευταίας πενταετίας, αλλά και ειδικότερα την κατηγορηματική διαφωνία ενάντια στα δύο (2) πακέτα ερωτημάτων, που ετέθησαν στο ψηφοδέλτιο του Δημοψηφίσματος και τα οποία προφανώς οφείλουν να δεσμεύουν τον κοινό νομοθέτη μετά από σχετική διαπίστωση του Δικαστηρίου Σας με απόφαση του Δικαστηρίου Σας και αφού γίνουν δεκτά τα αιτήματα της παρούσας αναγνωριστικής μας προσφυγής.

Ωστόσο, η Ελληνική Κυβέρνηση, αντίθετα προς την ετυμηγορία του Ελληνικού Λαού, «σύρθηκε» εκ νέου σε διαπραγματεύσεις με τους «θεσμούς» για την επίτευξη συμφωνίας επί τη βάσει των προτάσεων του Ιουνίου 2015, υπό την απειλή εξόδου της Χώρας από το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα («Grexit») και ενώ ήδη είχαν επιβληθεί περιορισμοί στην κίνηση τραπεζικών κεφαλαίων («capital controls»), οι οποίοι ισχύουν μέχρι και σήμερα. Τελικά, η Ελληνική Κυβέρνηση, έχοντας και την κατ' αρχήν συναίνεση των περισσοτέρων κοινοβουλευτικών κομμάτων, ήλθε σε νέα συμφωνία με τους παραπάνω «θεσμούς» την 13.7.2015 και επί τη βάσει αυτής ψηφίσθηκαν, κατά παράβαση θεμελιωδών διατάξεων

του Συντάγματος, ενδεικτικά ο Ν. 4336/14.8.2015, που ενσωμάτωσε στο ελληνικό δίκαιο μεγάλο μέρος των απορριφθεισών με το Δημοψήφισμα προτάσεων του Ιουνίου 2015. Ακολούθως, μετά τις εθνικές εκλογές της 20.9.2015, από τις οποίες προέκυψε συγκυβέρνηση, αποτελούμενη από τα αυτά πολιτικά κόμματα (Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς – ΣΥ.ΡΙΖ.Α. και Ανεξάρτητοι Έλληνες – ΑΝ.ΕΛ.), ψηφίσθηκαν πρόσφατα, επίσης κατά παράβαση θεμελιωδών διατάξεων του Συντάγματος, οι Ν. 4387 / 2016 και 4389 / 2016, με τις διατάξεις των οποίων ενσωματώθηκαν στην ελληνική έννομη τάξη και οι υπόλοιπες απορριφθείσες από τον Ελληνικό Λαό με το υπό κρίση Δημοψήφισμα προτάσεις προαπαιτούμενων μέτρων του Ιουνίου 2015.

Αποτέλεσμα της θέσεως σε ισχύ των παραπάνω νομοθετημάτων, είναι η επιβολή νέων δυσβάστακτων φορολογικών μέτρων, τα οποία με βεβαιότητα θα οδηγήσουν, μεταξύ άλλων, στην παντελή αδυναμία ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας για άγνωστο αριθμό ετών (αν όχι, δεκαετιών) και στην οικονομική εξαθλίωση.

Συνεπώς, προσφεύγουμε στο Δικαστήριό Σας, ζητώντας να αναγνωρισθεί η αντισυνταγματικότητα των ενδεικτικά αναφερομένων παραπάνω Ν. 4336 / 2015 και 4387 / 2016, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΟΣ ΣΕ ΟΠΟΙΑ ΕΚΤΑΣΗ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΠΟΥ ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ, άλλως από την δημοσίευση της απόφασης που θα εκδοθεί, άλλως από τον χρόνο που θα ορίσει η απόφαση του Δικαστηρίου Σας (κατ' άρθρο 100§4 εδ. β' Συντ.) και να διαταχθεί ως πρόσφορο ασφαλιστικό μέτρο η προσωρινή παύση ισχύος των διατάξεων των προαναφερθέντων νόμων, μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Σας.

Επισημαίνουμε ότι μετά το πρόσφατο Δημοψήφισμα του Βρετανικού Λαού της 24.6.2016, που έθεσε σε ισχύ το αποκαλούμενο «BREXIT» παρέχεται μία μοναδική ευκαιρία μέσω της απόφασης του Δικαστηρίου Σας, που θα κάνει δεκτό το αίτημα της παρούσας αναγνωριστικής προσφυγής μας να δρομολογηθεί για την πατρίδα μας μία ειδική σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ανάλογη με αυτή που θα προκύψει από τις διαπραγματεύσεις της Μεγάλης Βρετανίας, προς εφαρμογή του Δημοψηφίσματος της 5.7.2015.

Γ. Η ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙΣΑ ΜΕ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ 5.7.2015 ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΩΝ «ΘΕΣΜΩΝ», ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΙ ΟΤΙ ΚΑΘΙΣΤΑ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΚΑΘΕ ΝΟΜΟ ΠΟΥ ΤΑΥΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΑΥΤΗΝ

Για την καλύτερη κατανόηση από το Δικαστήριό Σας της αντισυνταγματικότητας των νόμων, που ψηφίσθηκαν από το Ελληνικό Κοινοβούλιο μετά την συμφωνία της 13.7.2015, κρίνουμε απαραίτητο να προτάξουμε, κατά τρόπο ενδεικτικά και επιλεκτικά αναλυτικό, τις προτάσεις των «θεσμών» του Ιουνίου 2015, επί τη βάσει των οποίων, όπως ήδη σημειώσαμε επήλθε η παραπάνω συμφωνία, η οποία απάδει στα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος της 5.7.2015 και πρέπει να αναγνωρισθεί η αντισυνταγματικότητα όσων νόμων ταυτίζονται κατά περιεχόμενο με τις προτάσεις των «ΘΕΣΜΩΝ», που εισέπραξαν το «ΟΧΙ» του Ελληνικού Λαού.

Σύμφωνα με την δέσμη προτάσεων των «θεσμών», η Ελλάδα υποχρεούνταν να αναλάβει «Δράσεις Προτεραιότητας», ήτοι λήψη μέτρων, κατόπιν διαβούλευσης μαζί τους, για : α) συμπληρωματικό προϋπολογισμό για το 2015 και μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική στρατηγική 2016-19, β) μεταρρύθμιση του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.), γ) νομοθέτηση δημοσιονομικών διαρθρωτικών μέτρων, δ) μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος, ε) την Δημόσια διοίκηση, την Δικαιοσύνη και την καταπολέμηση της διαφθοράς, στ) την φορολογική διοίκηση, ζ) τον χρηματοπιστωτικό τομέα, η) την αγορά εργασίας, θ) την αγορά προϊόντων και ι) τις ιδιωτικοποιήσεις.

Ειδικότερα :

Γ – 1 ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟ 2015 & ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΗ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ 2016-19

Ως προς το σκέλος αυτό, η πρόταση των «θεσμών» περιελάμβανε την υποχρέωση της Ελλάδας να θεσπίσει, με ισχύ από 1.7.2015, συμπληρωματικό προϋπολογισμό για το 2015 και μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική στρατηγική για την περίοδο 2016 – 2019, υποστηριζόμενα από μεγάλη και αξιόπιστη δέσμη μέτρων ως προς τις δέουσες μεταρρυθμίσεις του Φ.Π.Α., άλλα μέτρα φορολογικής πολιτικής, μεταρρυθμίσεις του συνταξιοδοτικού συστήματος, μεταρρυθμίσεις στην δημόσια διοίκηση, μεταρρυθμίσεις για την αντιμετώπιση των ελλείψεων όσον αφορά την εισπραξη φόρων και άλλα μέτρα παραμετρικής μορφής. Η νέα φορολογική πορεία θα στηριζόταν σε στόχο πρωτογενούς πλεονάσματος 1% (2015), 2% (2016), 3% (2017) και 5% (2018).

Γ – 2 ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ Φ.Π.Α.

Ως προς το σκέλος αυτό, η πρόταση των «θεσμών» περιελάμβανε την υποχρέωση της Ελλάδας να θεσπίσει, με ισχύ από 1.7.2015, νομοθεσία για την μεταρρύθμιση του συστήματος του Φ.Π.Α., με στόχο την καθαρή αύξηση των εσόδων της τάξης του 1% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (Α.Ε.Π.) σε ετήσια βάση από αλλαγές παραμετρικού τύπου. Με το νέο σύστημα Φ.Π.Α. προβλέπονταν :

α) η ενοποίηση των συντελεστών σε έναν ενιαίο συντελεστή 23%, για τα εστιατόρια και τις υπηρεσίες τροφοδοσίας, έναν μειωμένο συντελεστή 13%, για βασικά τρόφιμα, ενέργεια, ξενοδοχεία και νερό (εκτός από την αποχέτευση) και έναν εξαιρετικά μειωμένο συντελεστή 6%, για τα φαρμακευτικά προϊόντα, τα βιβλία και τα θέατρα,

β) ο εξορθολογισμός των εξαιρέσεων για να διευρυνθεί η βάση και να αυξηθεί ο φόρος επί των ασφαλίσεων,

γ) η κατάργηση των εκπτώσεων σε όλη την Ελληνική Επικράτεια, συμπεριλαμβανομένων και των νησιών («eliminate discounts, including on islands»).

Προβλέπονταν, επίσης, η δυνατότητα αναθεώρησης της αύξησης του συντελεστή Φ.Π.Α. στα τέλη του 2016, υπό την προϋπόθεση της εισπραξης ισοδύναμων πρόσθετων εσόδων, μέσω μέτρων που θα έπρεπε να ληφθούν για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και την βελτίωση της εισπραξιμότητας του Φ.Π.Α., και καθορίζονταν ότι κάθε απόφαση για επανεξέταση και αναθεώρηση θα λαμβάνονταν σε διαβούλευση με τους «θεσμούς».

Γ – 3 ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ως προς το σκέλος αυτό, η πρόταση των «θεσμών» περιελάμβανε την υποχρέωση της Ελλάδας να θεσπίσει νομοθεσία, προκειμένου :

α) να εκλείψουν οι δυνατότητες αποφυγής του φόρου εισοδήματος (π.χ. με αυστηρότερο ορισμό των αγροτών – «tighten the definition of farmers»)

β) να ληφθούν μέτρα για την αύξηση της φορολογίας εισοδήματος εταιρειών το 2015 και να απαιτηθεί 100% προκαταβολή του φόρου για το

εταιρικό εισόδημα, καθώς και για τον φόρο εισοδήματος ατομικών επιχειρήσεων μέχρι τα τέλη του 2016,

γ) να εξαλειφθεί η ευνοϊκή φορολογική μεταχείριση των αγροτών στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε.),

δ) να αυξηθεί η εισφορά αλληλεγγύης,

ε) να καταργηθούν οι επιδοτήσεις για τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρελαίου κίνησης για τους αγρότες και να επιτευχθεί καλύτερη στόχευση της επιλεξιμότητας των επιδοτήσεων πετρελαίου θέρμανσης, ώστε να μειωθούν κατά το ήμισυ οι δαπάνες στο πλαίσιο του προϋπολογισμού του 2016,

στ) ενόψει της αναθεώρησης των ζωνών αντικειμενικών αξιών, να προσαρμοσθούν οι συντελεστές φόρου ακινήτων, αν χρειασθεί, για να διασφαλισθούν για τα έτη 2015 και 2016 έσοδα από τον φόρο ακίνητης περιουσίας ύψους 2.650.000.000 € και να προσαρμοσθεί η εναλλακτική ελάχιστη φορολογία εισοδήματος φυσικών προσώπων,

ζ) να καταργηθεί η διασυνοριακή παρακράτηση φόρου, που είχε θεσπισθεί με την νομοθεσία περί δόσεων, και να ανατραπούν οι πρόσφατες – τότε – τροποποιήσεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (Κ.Φ.Ε.) στον νόμο για την δημόσια διοίκηση, μεταξύ των οποίων και η ειδική μεταχείριση του γεωργικού εισοδήματος,

η) να θεσπισθούν οι εκκρεμούσες μεταρρυθμίσεις του Κ.Φ.Ε. και του Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών (Κ.Φ.Δ.), ήτοι : θέσπιση νέας ποινικής νομοθεσίας σχετικά με την φοροδιαφυγή (έτσι ώστε να τροποποιηθεί ο ειδικός ποινικός νόμος 2523 / 1997 και οποιαδήποτε άλλη σχετική νομοθεσία και να αντικατασταθεί το άρθρο 55§1 και §2 Κ.Φ.Δ., με σκοπό, μεταξύ άλλων, τον εκσυγχρονισμό και την διεύρυνση του ορισμού της φορολογικής απάτης και της φοροδιαφυγής σε όλους τους φόρους), κατάργηση όλων των προστίμων του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων (Κ.Β.Σ.) (συμπεριλαμβανομένων και όσων εισπράττονταν βάσει του Ν. 2523 / 1997), ανάπτυξη του πλαισίου φορολογίας των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων και των συμμετεχόντων σε αυτούς, σύμφωνα με τον Κ.Φ.Ε., και με βάση τις – κατά τους «θεσμούς» βέλτιστες – πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης («in line with the best practices of EU»),

θ) να θεσπισθεί νομοθεσία για την αναβάθμιση του οργανικού νόμου για τον προϋπολογισμό, ήτοι : θέσπιση πλαισίου για ανεξάρτητους οργανισμούς, σταδιακή κατάργηση των εκ των προτέρων ελέγχων του

Ελεγκτικού Συνεδρίου και των υπολόγων, παροχή αποκλειστικής οικονομικής αρμοδιότητας στις Γενικές Διευθύνσεις Οικονομικών Υπηρεσιών και αρμοδιότητας στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους για την επίβλεψη των οικονομικών του δημόσιου τομέα και σταδιακή κατάργηση, μέχρι τον Ιανουάριο 2017, των γραφείων δημοσιονομικών ελέγχων,

ι) να αυξηθεί ο συντελεστής του φόρου χωρητικότητας και να καταργηθεί σταδιακά η ειδική φορολογική μεταχείριση του ναυτιλιακού κλάδου,

ια) έως τα τέλη Σεπτεμβρίου 2015, να απλουστευθεί το χρονοδιάγραμμα της πίστωσης του φόρου εισοδήματος, να επανασχεδιασθεί και να ενσωματωθεί στον Κ.Φ.Ε. η επιβάρυνση αλληλεγγύης για τα εισοδήματα του 2016, ώστε να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα η προοδευτικότητα του συστήματος φορολογίας εισοδήματος, να εκδοθεί εγκύκλιος σχετικά με τα πρόστιμα προς εξασφάλιση της πλήρους και συνεπούς εφαρμογής του Κ.Φ.Δ. και να εφαρμοσθούν οι υπόλοιπες εκκρεμούσες μεταρρυθμίσεις, σύμφωνα με την υπ' αριθ. 14 / 151 παρ. 9 της σχετικής έκθεσης του Δ.Ν.Τ. για την Ελλάδα.

Όσον αφορά την υγειονομική περίθαλψη, προβλέπονταν η υποχρεωτική θέσπιση νομοθεσίας, με ισχύ από 1.7.2015, προκειμένου :

α) να αποκατασταθεί πλήρως, χωρίς εξαιρέσεις, η συνταγογράφηση με την ΔΚΟ,

β) ως πρώτο βήμα, να μειωθεί στο 50% η τιμή των μη κατοχυρωμένων με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας φαρμάκων, όπως και όλων των γενοσήμων στο 32,5% της τιμής των φαρμάκων με δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, με ταυτόχρονη κατάργηση της ρήτρας κεκτημένων δικαιωμάτων για τα φάρμακα που κυκλοφορούσαν στην αγορά ήδη από το 2012,

γ) να αναθεωρηθούν και να περιορισθούν οι τιμές των διαγνωστικών εξετάσεων, ώστε να ευθυγραμμισθούν οι διαρθρωτικές δαπάνες με τους στόχους περί επιστροφής αμοιβών,

δ) να εισπραχθούν στο σύνολό τους οι επιστροφές του 2014 για ιδιωτικές κλινικές, διαγνωστικές εξετάσεις και φάρμακα, όπως και να παραταθεί για το 2016 η ισχύς των ανωτάτων ορίων για τις επιστροφές του 2015.

Όσον αφορά το σύστημα κοινωνικής πρόνοιας, προβλέπονταν η υποχρέωση επανεξέτασής του υπό τους συμφωνηθέντες όρους αναφοράς με την τεχνική βοήθεια της Παγκόσμιας Τράπεζας, με στόχο την εξοικονόμηση ποσοστού 0,5% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (Α.Ε.Π.), ποσό που, κατά την άποψη των «θεσμών» θα μπορούσε να

συμβάλει στην χρηματοδότηση μίας δημοσιονομικά ουδέτερης προοδευτικής εφαρμογής του ΕΕΕ τον Ιανουάριο του 2016.

Επίσης, προβλέπονταν η υποχρέωση της χώρας μας να θεσπίσει νομοθεσία για :

α) την μείωση του ανωτάτου ορίου στρατιωτικών δαπανών κατά 400.000.000 €, με σειρά στοχοθετημένων δράσεων, συμπεριλαμβανόμενης της μείωσης του προσωπικού και των συμβ'άσεων προμηθειών,

β) την μεταρρύθμιση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, μεταξύ άλλων σχετικά με την φορολογία κεφαλαίου, τους επενδυτικούς φορείς ειδικού σκοπού, τους αγρότες και τους αυτοαπασχολούμενους,

γ) την αύξηση του φορολογικού συντελεστή εταιρειών από 26% σε 28%,

δ) επιβολή φόρου επί των τηλεοπτικών διαφημίσεων

ε) την πραγματοποίηση διεθνούς δημοσίου διαγωνισμού για την απόκτηση τηλεοπτικών αδειών και των σχετικών τελών χρήσεως των σχετικών συχνοτήτων,

στ) την επέκταση της εφαρμογής του φόρου πολυτελείας για τα σκάφη αναψυχής άνω των δέκα (10) μέτρων και της αύξησης του συντελεστή από 10% σε 13%, με ισχύ από την είσπραξη του φόρου εισοδήματος του 2014 και εντεύθεν,

ζ) την επέκταση της φορολογίας 30% επί των ακαθάριστων εσόδων από τυχερά παιχνίδια και στα VLT, που προβλέπονταν να εγκατασταθούν στο δεύτερο εξάμηνο του 2015 και το 2016 και

η) την προκήρυξη διαδικασίας υποβολής προσφορών για την έκδοση αδειών 4G και 5G.

Γ – 4 ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Ως προς τούτο, η πρόταση των «θεσμών» περιελάμβανε κατ' αρχήν αναγνώριση από την χώρα μας ότι το συνταξιοδοτικό σύστημα δεν είναι βιώσιμο και χρήζει ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων και, ως εκ τούτου, την ανάληψη υποχρέωσης πλήρους εφαρμογής του σχετικού Ν. 3863 / 2010 και πλήρους εφαρμογής ή αντικατάστασης ή προσαρμογής των συντελεστών βιωσιμότητας για τις επικουρικές συντάξεις και τα εφάπαξ από την

μεταρρύθμιση του 2012, ώστε να επιτευχθεί ισοδύναμη εξοικονόμηση και να ληφθούν περαιτέρω μέτρα για την βελτίωση του συστήματος συντάξεων.

**Δ. Η ΣΥΝΕΠΗΣ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» ΑΠΟ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡ ΤΟΥ
ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ, ΩΣ ΚΟΡΥΦΑΙΟΥ ΑΜΕΣΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΘΕΣΜΟΥ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΤΥΠΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΑΣΗΣ ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ**

Το ίδιο το Σύνταγμα δεν περιέχει ορισμό του πολιτικού κόμματος. Μολονότι όμως ούτε το Σύνταγμα, ούτε η κοινή νομοθεσία περιέχουν στοιχεία που θα διευκόλυναν τη διαπίστωση της έννοιας του πολιτικού κόμματος από την οποία εκκινεί η έννομη τάξη κατά τις σχετικές της ρυθμίσεις, μπορούν να καταγραφούν τα βασικά εννοιολογικά στοιχεία του κομματικού θεσμού. Είναι αυτά που ανέδειξε η πολιτική πρακτική και η σύγχρονη ιστορική εξέλιξη. Ο συνταγματικός νομοθέτης δεν μπορεί παρά να είχε αυτές τις παραστάσεις, όταν θέσπιζε το άρθρο 29. Τέτοια εννοιολογικά στοιχεία είναι τα εξής:

α) Το πολιτικό κόμμα είναι ιδιαίτερη μορφή ένωσης πολιτών,

β) Η ένωση αυτή έχει σκοπό την απόκτηση της πλειοψηφίας στο Εκλογικό Σώμα και στα αντιπροσωπευτικά όργανα που προβλέπει η έννομη τάξη ή τουλάχιστον την πολιτική έκφραση μέρους της κοινής γνώμης και τη συμμετοχή στη διαμόρφωση της πολιτικής βούλησης, διαμέσου των θεσμικών μέσων που διασφαλίζει το Σύνταγμα,

γ) Η ένωση αυτή των πολιτών έχει χαρακτήρα διαρκή ή πάντως μεγάλης διάρκειας. Η συνδρομή αυτών των εννοιολογικών στοιχείων επιβεβαιώνεται από τις λειτουργίες που η έννομη τάξη αναθέτει στα πολιτικά κόμματα.

Ωστόσο, από τις συνταγματικές διατάξεις, τις διατάξεις του κανονισμού της Βουλής, της εκλογικής νομοθεσίας και των άλλων κοινών νόμων που αναφέρονται στα κόμματα, καθώς επίσης και από τη μέχρι σήμερα λειτουργία τους στο πεδίο της διαμόρφωσης και έκφρασης της λαϊκής βούλησης, μπορεί να συναχθεί ότι πολιτικό κόμμα είναι «η διαρκής ένωση Ελλήνων πολιτών με δικαίωμα ψήφου, η οργάνωση και η δράση της οποίας αποσκοπεί αφενός στη διαμεσολάβηση και έκφραση της

θέλησης του λαού και αφετέρου στη συμμετοχή της για την άσκηση της κρατικής εξουσίας».

Το πολιτικό κίνημα με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» αποτελεί πολιτικό κόμμα όπως εύγλωττα κατακυρώνεται στην με αρ. **62/2009 Απόφαση του Α'1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου**, καθώς και στην αντίστοιχη των εκλογών του 2004 που θα προσκομίσουμε με επίκληση κατά την συζήτηση της παρούσας.

Το πολιτικό μας Κίνημα «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» προτιμά να **αυτοτιτλοφορείται** ως πολιτική κίνηση ή Κίνημα για ιδεολογικούς λόγους, ώστε να μην ταυτίζεται με την έννοια της κομματοκρατίας. Καθώς κομίζουμε και διακονούμε τις αρχές της άμεσης δημοκρατίας, όπου ελλείπει η έννοια του πολιτικού κόμματος (της κατάτμησης δηλαδή του εκλογικού σώματος των πολιτών άρα και του «κομματιάσματος» της κοινωνίας), επιλέγουμε να ονομαζόμαστε πολιτική κίνηση ή Κίνημα. Η εκφορά αυτού του λόγου ουδόλως περιορίζει τα δικαιώματα που αντλούμε από την παραπάνω απόφαση του Α' Τμήματος του Αρείου Πάγου (62/2009) που μας αναγνωρίζει ως πολιτικό κόμμα και πληρούμε όλες τις σχετικές προϋποθέσεις των άρθρων 5 και 29 του Συντάγματος για να δικαιούμαστε την επίδικη χρηματοδότηση, όταν συμμετέχουμε σε εκλογικά σχήματα ή συνασπισμούς, που επιτυγχάνουν τα όρια του δικαιώματος αυτού, όπως δηλαδή συμβαίνει και στην επίδικη υπόθεση.

Άλλωστε η παρουσία του Κινήματός μας στα πολιτικά και κοινωνικά δρώμενα είναι μακρά, συνεχής και ενδεικτικό αυτού είναι η παρουσία μας στις εκλογικές διαδικασίες και αναμετρήσεις από το 2004 έως και τις πρόσφατες της 25^{ης} Ιανουαρίου 2015.

Στα πλαίσια δε της κοινωνικής και πολιτικής δράσης, το Κίνημά μας συμμετείχε σε σειρά δικών ενώπιον τόσο του Συμβουλίου της Επικρατείας, όσο και των άλλων Ανώτατων ή/κ κατώτερων Δικαστηρίων της χώρας, που αφορούν σε σημαντικά ζητήματα της κοινωνίας μας. (ενδεικτικά αναφέρουμε τις 3880/2014 & 1184/2015 του Ελεγκτικού Συνεδρίου, την 2093/2014 του Δ'Τμήματος του Αρείου Πάγου, την 2787/2015 Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας).

Σε κάθε περίπτωση είναι παράλογο, άδικο και παράνομο αυτή η ιδεολογική μας θέση να εκλαμβάνεται από την Διοίκηση ως πρόσχημα για τον αποκλεισμό μας από νόμιμα δικαιώματά μας. Και είναι προφανής η έλλειψη αιτιολογίας για τον αποκλεισμό μας, που είναι αδικαιολόγητη, καθώς στοιχειώδης έρευνα της Διοίκησης θα μας δικαίωνε.

Ε. ΛΟΓΟΙ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Γ.1. ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ 44 παρ. 2 Συντ. ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ 5^{ΗΣ} ΙΟΥΛΙΟΥ 2015

Ε.1.1. ΤΥΠΙΚΗ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ – ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ

Κατ' αρχήν με τη συνταγματική πρόβλεψη και θεσμοθέτηση του δημοψηφίσματος, το αντιπροσωπευτικό σύστημα μετατρέπεται σε ένα είδος «Μικτής Δημοκρατίας». Όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται έμμεσα από τους αντιπροσώπους και άμεσα από το Εκλογικό σώμα (πρβλ. Δημητρόπουλος Γ. Ανδρέας, Το Δημοψήφισμα: ο ρόλος και η σημασία του θεσμού στη σύγχρονη Δημοκρατία, Εκδόσεις ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 1997, σελ 364.). Επίσης το εκλογικό σώμα ως άμεσο και ανώτατο όργανο του κράτους έχει πάντοτε αποφασιστική αρμοδιότητα εκτός αν το Σύνταγμα ορίζει ρητά το αντίθετο (άρθ. 1 παρ. 2 Σ).

Η δεσμευτικότητα του Δημοψηφίσματος ενισχύθηκε μετά την αναθεώρηση του αρχικού Συντάγματος 1974 με την εισαγωγή του κοινωνικού δημοψηφίσματος. Με τη ρύθμιση αυτή ο λαός αναγνωρίζεται ως νομοθετικό όργανο και απαιτείται συνταγματική ρύθμιση για να χαρακτηριστεί το δημοψήφισμα συμβουλευτικό ή όχι. Δεν μπορεί επομένως το δημοψήφισμα για ένα ψηφισμένο νομοσχέδιο να είναι αποφασιστικό και για ένα εθνικό θέμα συμβουλευτικό. Υπάρχει έτσι ένα ακαταμάχητο επιχείρημα υπέρ του αποφασιστικού χαρακτήρα του δημοψηφίσματος για εθνικά θέματα (πρβλ. Βολουδάκης Κ. Βαγγέλης, Ο θεσμός του δημοψηφίσματος μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος, Εκδόσεις ΑΝΤ.Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ, 1995, σελ 35).

Σήμερα πλέον για το θέμα αυτό έχει εκφραστεί ο νόμος. Συγκεκριμένα με τον εκτελεστικό του Συντάγματος νόμο 4023/2013 και το άρθρο 16 παρ. 3, το αποτέλεσμα δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό

θέμα είναι δεσμευτικό όταν στην ψηφοφορία μετέχουν το 40% όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους.

Το κοινωνικό δημοψήφισμα είναι ο δεύτερος, καινοτόμος, τύπος δημοψηφίσματος που καθιερώνει το Σύνταγμα. Όσον αφορά τη δεσμευτικότητα του δεν παρατηρούνται έντονες διαφωνίες. Το κοινωνικό δημοψήφισμα έχει αποφασιστικό χαρακτήρα, αφού εντάσσεται στη νομοθετική διαδικασία και εξαρτάται από αυτή. Σύμφωνα με το α.16 παρ.4 του ν.4023/2011 το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος αυτού είναι δεσμευτικό εφόσον συμμετέχει στη ψηφοφορία το 50% όσων έχουν εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους. Το κοινωνικό δημοψήφισμα είναι νομοθετικό και οι αποφάσεις του έχουν ισχύ νόμου. Εδώ ανακύπτουν και οι περισσότερες διαφωνίες σχετικά με τη νομική δύναμη των νόμων αυτών. Έχουν αναπτυχθεί δύο θεωρίες για το ζήτημα αυτό η θεωρία της τυπικής υπεροχής και η θεωρία της τυπικής ισοδυναμίας. Κατά την πρώτη οι δημοψηφισματικοί νόμοι είναι τυπικά ανώτεροι από τους κοινοβουλευτικούς και επομένως μπορούν να καταργηθούν, τροποποιηθούν ή συμπληρωθούν μόνο με δημοψηφισματικό και ΟΧΙ κοινοβουλευτικό νόμο.

Συγκεκριμένα όπως αναλύθηκε ανωτέρω κατά τη συνεδρίαση ΞΕ' της 27ης.6.2015 η Ολομέλεια της Βουλής με απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών και, ειδικότερα, με 178 θετικές ψήφους, έκανε δεκτή την πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου για διενέργεια δημοψηφίσματος με το ανωτέρω περιγραφέν περιεχόμενο.

Το ερώτημα που προτάθηκε ήταν το εξής: *«Πρέπει να γίνει αποδεκτό το σχέδιο συμφωνίας το οποίο κατέθεσαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο Eurogroup της 25.6.2015 και αποτελείται από δύο μέρη τα οποία συγκροτούν την ενιαία πρότασή τους; Το πρώτο έγγραφο τιτλοφορείται «Reforms for the completion of the Current Program and beyond» (Μεταρρυθμίσεις για την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος και πέραν αυτού) και το δεύτερο «Preliminary Debt Sustainability Analysis» (προκαταρκτική ανάλυση βιωσιμότητας χρέους). Όσοι από τους πολίτες της χώρας απορρίπτουν την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: Δεν εγκρίνεται/ΟΧΙ. Όσοι από τους πολίτες της χώρας συμφωνούν με την πρόταση των τριών θεσμών ψηφίζουν: Εγκρίνεται/ΝΑΙ».*

Εϊδικότερα στο ως άνω αναφερόμενο έγγραφο : «Reforms for the completion of the Current Program and beyond» προτείνονται, μεταξύ άλλων τα προαναφερθέντα μέτρα που έπρεπε να ληφθούν από την

Ελληνική Κυβέρνηση και δυστυχώς ελήφθησαν παρά την αντίθεσή τους με την ρητή εντολή του Ελληνικού Λαού με το υπό κρίση Δημοψήφισμα για να μην νομοθετηθούν :

α) Αναμόρφωση ΦΠΑ. : Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο αναγνωρίζεται ότι η Ελλάδα έχει διασπασμένη νομοθεσία Φ.Π.Α. με πολλούς συντελεστές, και προτείνεται η υιοθέτηση νομοθεσίας με στόχο την ενοποίηση των συντελεστών στο 23%, που θα περιλαμβάνει εστατόρια, ξενοδοχεία μια σίτιση, προτείνοντας μειωμένους συντελεστές 13% και 6% για συγκεκριμένους ευαίσθητους τομείς υπηρεσιών.

β) Συνταξοδοτική αναμόρφωση. : Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο προβλέπεται η πλήρης υιοθέτηση των αναμορφώσεων του συνταξιοδοτικού συστήματος που είχαν ψηφισθεί το 2010 και 2012 με πρόταση περαιτέρω αναμορφώσεων. Η πρόταση αυτή περιελάμβανε μεταξύ άλλων, την υιοθέτηση μέτρων ανασταλτικών της πρόωρης συνταξιοδότησης και την ψήφιση σταδιακού ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στα 67 έτη, την σταδιακή κατάργηση του ΕΚΑΣ μέχρι τον Δεκέμβριο 2019, την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των συνταξιούχων κατά 6%, την ενσωμάτωση στο ΕΤΕΑ όλων των επικουρικών συνταξιοδοτικών ταμείων κλπ.

γ) την υιοθέτηση επιπλέον οικονομικών μέτρων. : Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο προβλέπεται η εισαγωγή μέτρων αναμόρφωσης του φορολογικού συστήματος, μέρος του οποίου (ενδεικτικά) ήταν η αύξηση του φορολογικού συντεστή των επιχειρήσεων από το 26 στο 28%, η θεσμοθέτηση τηλεοπτικών αδειών έναντι ανταλλάγματος για την απόκτηση και την διατήρησή τους.

δ) αναμόρφωση φορολογικού συστήματος

ε) Ιδιωτικοποιήσεις. Στο κεφάλαιο αυτό προτείνεται φιλόδοξο πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων αποσκοπώντας σε έσοδα EUR 1.4 δις EUR 3.7 δις and EUR 1.2 δις στα έτη 2015, 2016 και 2017 αντίστοιχα.

E.1.2. ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΣΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ Η ΥΠΟ ΚΡΙΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ :

Ενδεικτικά αναφερόμαστε στις εξής διατάξεις νόμων, μεταγενέστερων του Δημοψηφίσματος, που ταυτίζονται με τα προαπαιτούμενα που απέρριψε με το «ΟΧΙ» ο Ελληνικός Λαός και πρέπει να κριθούν αντισυνταγματικές, τουλάχιστον εξαιτίας της αντίθεσής τους

με το αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος, ώστε να σηματοδοτήσουν την ανάλογη αντιμετώπιση των λοιπών νομοθετημάτων του 3^{ου} και 4^{ου} λεγομένων Μνημονίων μετά το Δημοψήφισμα.

E - 1 Στο άρθρο 44 του Ν. 4387/2016 (ΦΕΚ Α 85/12-5-2016) εδ. 1 ορίζεται ότι «*Η παρ. 31 του άρθρου 1 του ν. 4334/2015 (Α' 80) η οποία με τις διατάξεις της περίπτωσης 2, υποπαράγραφος Ε2 της παραγράφου Ε του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94) αναριθμήθηκε σε παρ. 30, αντικαθίσταται ως ακολούθως:*

«30. α) Από 1.7.2016 η εισφορά υγειονομικής περίθαλψης υπέρ ΕΟΠΥΥ για παροχές ασθενείας σε είδος των συνταξιούχων καθορίζεται σε ποσοστό 6%, και υπολογίζεται επί του καταβαλλόμενου ποσού κύριας σύνταξης αφού αφαιρεθούν τα ποσά που αντιστοιχούν στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α' 115) και των παραγράφων 11 και 12 του άρθρου 44 του ν. 3986/2011 (Α' 152).

Σε περίπτωση συρροής περισσότερων της μίας κύριων συντάξεων στο ίδιο πρόσωπο, το ως άνω ποσοστό ύψους 6% υπολογίζεται στο άθροισμα των καταβαλλόμενων συντάξεων, ανεξαρτήτως αιτίας και αφού αφαιρεθούν τα ποσά που αντιστοιχούν στην Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων του άρθρου 38 του ν. 3863/2010 (Α'115), και των παραγράφων 11 και 12 που ν. 3986/2011 (Α' 152).»

E - 2 Στο άρθρο 92 του Ν. 4387/2016 (ΦΕΚ Α 85/12-5-2016) εδ. 1 ορίζεται ότι : «*Από 1.6.2016 και έως τις 31.12.2019 το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ), το οποίο θεσπίσθηκε με το άρθρο 20 του ν. 2434/1996 (Α' 188), καθώς και με την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου «Μέτρα Ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων», (Α'211), η οποία κυρώθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 2453/1997 (Α'4), όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, καταβάλλεται αποκλειστικά σε ήδη συνταξιούχους, καθώς και σε δικαιούχους σύνταξης γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των εντασσόμενων στον Ε.Φ.Κ.Α. κατ' άρθρο 53 οργανισμών κύριας ασφάλισης, καθώς και της Τράπεζας της Ελλάδος, εκτός των συνταξιούχων του ΟΓΑ των οποίων η συνταξιοδότηση αρχίζει πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Για την καταβολή του επιδόματος πρέπει να πληρούνται αθροιστικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:*

α. Να έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους. Για τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω, καθώς και για τα τέκνα που λαμβάνουν σύνταξη λόγω θανάτου του γονέα τους, δεν απαιτείται η συμπλήρωση ορίου ηλικίας.

β. Το συνολικό καθαρό ετήσιο εισόδημα τους από συντάξεις (κύριες,

επικουρικές και βοηθήματα καταβαλλόμενα σε χρήμα), μισθούς, ημερομίσθια και λοιπά επιδόματα, να μην υπερβαίνει το ποσό των επτά χιλιάδων εννιακοσίων εβδομήντα δύο (7.972) ευρώ. Για τον προσδιορισμό του εισοδήματος αυτού δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά που αντιστοιχούν στη σύνταξη αναπήρων, θυμάτων πολεμικής περιόδου και κατά την εκτέλεση της στρατιωτικής υπηρεσίας, θυμάτων τρομοκρατίας, καθώς και στα προνοιακά βοηθήματα. γ. Το συνολικό ετήσιο ατομικό φορολογητέο, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα του συνταξιούχου να μην υπερβαίνει το ποσό των οκτώ χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα τεσσάρων (8.884) ευρώ.

δ. Το συνολικό ετήσιο οικογενειακό φορολογητέο, καθώς και το απαλλασσόμενο ή φορολογούμενο με ειδικό τρόπο εισόδημα να μην υπερβαίνει το ποσό των έντεκα χιλιάδων (11.000) ευρώ.»

Ε – 3 Στο άρθρο 97 του Ν. 4387/2016 (ΦΕΚ Α 85/12-5-2016) εδ. 1 ορίζεται **ότι** : 1. Από 1.6.2016 και μέχρι τις 31.5.2019, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς για την επικουρική ασφάλιση στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,5% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,5% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Από 1.6.2019 και μέχρι την 31.5.2022, το ποσό της μηνιαίας εισφοράς στο Ε.Τ.Ε.Α. όλων των μισθωτών, ασφαλισμένων πριν και μετά την 1.1.1993, υπολογίζεται σε ποσοστό 3,25% για τον ασφαλισμένο και σε ποσοστό 3,25% για τον εργοδότη επί των ασφαλιστέων αποδοχών του εργαζομένου, όπως προσδιορίζονται στο άρθρο 38. Μετά το πέρας της εξαετίας, το ποσοστό της μηνιαίας εισφοράς επανέρχεται στο ύψος που ίσχυε κατά τις 31.12.2015.

Σύμφωνα περαιτέρω με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 1 της **ΚΥΑ 26083/887/2016** «Αναπροσαρμογή» κύριων συντάξεων», προβλέπεται ότι :

Ι. Κάθε καταβαλλόμενη ή καταβλητέα κατά την 12/5/2016 κύρια σύνταξη, πλην των συντάξεων του ΟΓΑ, η οποία χορηγήθηκε με προγενέστερες του Ν. 4387/2016 διατάξεις, «αναπροσαρμόζεται» από τον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (ΕΦΚΑ) μετά την έναρξη της λειτουργίας του ή τους αρμόδιους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης το Δημόσιο και την Τράπεζας της Ελλάδος (ΤτΕ) πριν από την έναρξη αυτή, σύμφωνα με τα

άρθρα 7, 8, 13, 14, 33, 27 και 28 του Ν. 4387/2016 και σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στην παρούσα.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 παρ. 1 και 2 της ΚΥΑ 25909/470/2016 «Μεταβολή ετήσιου ποσοστού αναπλήρωσης επανυπολογισμού καταβαλλόμενων συντάξεων» ορίζεται ότι :

1 .Το ετήσιο ποσοστό αναπλήρωσης (ΑΚη) ανά εντασσόμενο τομέα, ταμείο ή κλάδο στο ΕΤΕΑ, με βάση το οποίο επανυπολογίζονται οι καταβαλλόμενες επικουρικές συντάξεις είναι: ΑΚ η = 0,45%

2. Για τους τομείς, ταμεία ή κλάδους του ΕΤΕΑ, για τους οποίους το συνολικό ποσοστό εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη ((ΙοηΓ), για τα κοινά επαγγέλματα κατά την 30.11.2013 ήταν μεγαλύτερο από 6%, το ετήσιο ποσοστό αναπλήρωσης (ΑΚη) με βάση το οποίο επανυπολογίζονται οι συντάξεις κάθε Τομέα, Ταμείου, ή Κλάδου υπολογίζεται ως εξής

**ΣΤ. ΑΝΤΙΦΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΝ «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» ΩΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ**

Παράλληλα και ανεξάρτητα από το υπό κρίση κύριο ζήτημα της αναγνώρισης της νομικής επίπτωσης του αποτελέσματος του Δημοψηφίσματος στην ελληνική έννομη τάξη, τίθεται ταυτόχρονα και το μείζον ζήτημα της νομικής υπόστασης πολιτικού κόμματος που τυπικά υπέχει ο Συνασπισμός Πολιτικών Κομμάτων και Κινήσεων με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ», του οποίου ο αιτών είμαι νόμιμος εκπρόσωπος, και τυπικά αποτελεί αναγνωρισμένο πολιτικό κόμμα (κατ' ακρίβεια νομική Συνασπισμό Κομμάτων), που έχει συμμετάσχει στις εκλογές για την ανάδειξη μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το 2004 και το 2009, και ειδικά κατά τις ευρωεκλογές του 2014, οπότε άλλαξε ο εκλογικός νόμος των τότε Ευρωεκλογών (με την θέσπιση για πρώτη φορά σταυρού προτίμησης για τους Ευρωβουλευτές και συμμετοχή πολιτικών κινήσεων στους Συνασπισμούς που συμμετείχαν στις Ευρωεκλογές) μετείχε στον συνασπισμό κομμάτων και κινήσεων «ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΑΡΜΑ ΠΟΛΙΤΩΝ, ΠΥΡΙΚΑΥΣΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΕΣ – ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ», από τον οποίο εξελέγη ως ευρωβουλευτής ο κ. Επαμεινώνδας (Νότης) Μαριιάς.

Ωστόσο, παρατηρείται η πολύ σημαντική και παντελώς αδικαιολόγητη αντίφαση σε δικαστικές αποφάσεις ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας μας, ως προς τον πολιτικό χαρακτήρα του πρωτοπόρου ως εκ του ιδεολογικού του προτάγματος της Άμεσης Δημοκρατίας στην υπεράσπιση του Δημοψηφίσματοςάνω συνασπισμού πολιτικών κομμάτων και κινήσεων «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ», που ενώ χαρακτηρίζεται ως πολιτικό κόμμα από Αποφάσεις του Αρείου Πάγου (Δ' Τμήματος για υπόθεση ΕΕΤΗΔΕ – «χαράτσι ΔΕΗ»), τις υπ' αριθμ. 3880 / 2014 και 1184 / 2015 αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου (για την υπόθεση «Ελληνικού») και την υπ' αριθμ. 3914 / 2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (για την υπόθεση «ΕΡΤ – Α.Ε.»), ήδη δεν αναγνωρίζεται αυτή του η ιδιότητα από την απόφαση του Δ' Τμήματος του ΣτΕ 2334 / 2016 σχετικά με την δυνατότητά του για χρηματοδότηση ισότιμη με τα λοιπά πολιτικά κόμματα που συμμετείχε νόμιμα στον εκλογικό συνασπισμό του 2014.

Έτσι, ενώ αναγνωρίσθηκε ως πολιτικό κόμμα με δικαίωμα συμμετοχής στις Ευρωεκλογές της 6.6.2009, δυνάμει της υπ' αριθμ. **66 / 24.5.2009** απόφασεως του Α'1 Πολιτικού Τμήματος του Αρείου Πάγου, και στην άνω υπ' αριθμ. **2787 / 2015** απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, δυνάμει της οποίας έγινε δεκτή παρέμβαση υπέρ του κύρους του Π.Δ. 38 / 28.6.2015 (ΦΕΚ Α' 63) περί προκηρύξεως δημοψηφίσματος για κρίσιμο εθνικό θέμα και της από 26.6.2015 πράξης του Υπουργικού Συμβουλίου περί υποβολής προτάσεως διενέργειας δημοψηφίσματος, **χαρακτηρίζεται ως «Ένωση Προσώπων / Συνασπισμός Πολιτικών Κομμάτων και Κοινωνικών Οργανώσεων»,** όπως και στην υπ' αριθμ. **3914 / 2015** απόφαση του ιδίου Δικαστηρίου (σε Ολομέλεια) απορρίφθηκε αίτησή του κατά του κύρους μεταξύ άλλων των υπ' αριθμ. ΟΙΚ.02/11.6.2013, ΟΙΚ.03/12.6.2013, ΟΙΚ.04/12.6.2013, ΟΙΚ.05/19.6.2013 και ΟΙΚ.06/8.7.2013 κοινών αποφάσεων του Υφυπουργού στον Πρωθυπουργό και του Υπουργού Οικονομικών, σχετικά με την κατάργηση της παλαιάς ΕΡΤ – Α.Ε., με το αιτιολογικό ότι : « ... όπως ... έχει κριθεί (ΣτΕ 1535/2009 7μ., ΣτΕ Ολομ. 4037/1979, 2286/2001, πρβλ. και ΣτΕ 2388/2005), στα πολιτικά κόμματα, εν όψει της σύμφυτης με τον λόγο υπάρξεώς τους ιδιάζουσας ευρύτητας των πολιτικών σκοπών, τους οποίους αυτά επιδιώκουν, δεν αναγνωρίζεται έννομο συμφέρον προς προσβολή κάθε διοικητικής πράξεως, που καθ' οιονδήποτε τρόπο

σχετίζεται με τους σκοπούς αυτούς, αλλά μόνον των πράξεων εκείνων, που αφορούν αυτό τούτο το πολιτικό κόμμα ή εμποδίζουν αμέσως τη δράση του κόμματος ως φορέα πολιτικής δραστηριότητας. Επομένως, απαραδέκτως ασκείται η κρινόμενη αίτηση από τον ως άνω πολιτικό φορέα ...», το Δ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας στην πρόσφατη υπ' αριθμ. 1334 / 7.6.2016 απόφασή του δεν παραδέχεται τον χαρακτήρα του ως πολιτικού κόμματος, απορρίπτοντας κατά τον τρόπο αυτό την από 3.7.2015 αίτησή του, όπως και εμού, για την ακύρωση των υπ' αριθμ. 15438 / 6.5.2015 και 18099 / 27.5.2015 αποφάσεων του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, με τις οποίες τροποποιήθηκε η αρχική υπ' αριθμ. 7173 / 26.2.2015 απόφαση του ίδιου Υπουργού, και παραλείφθηκε το «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» από την εκλογική χρηματοδότηση για τις βουλευτικές εκλογές της 25.1.2015.

Συνεπώς, και με αφορμή την παραπάνω αντίφαση, προσφεύγουμε στο Δικαστήριό Σας, ζητώντας να αναγνωρισθεί ότι η Ένωση Προσώπων / Συνασπισμός Πολιτικών Κομμάτων και Κινήσεων με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» αποτελεί τυπικά πολιτικό κόμμα δικαιούμενο χρηματοδότησης, καθώς και αναλογικού τηλεοπτικού χρόνου στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και ιδίως στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα της χώρας μας, αναλογικά με την νόμιμη συμμετοχή του στις Ευρωεκλογές 2014, που ανέδειξε τον Ευρωβουλευτή κ. Επαμεινώνδα Μαριά από τις ψήφους που έλαβε με τον Συνασπισμό Κομμάτων στον οποίο συμμετείχε υπό την επωνυμία «ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ».

Ζ. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΟ

ΕΠΕΙΔΗ, εκ των ως άνω προκύπτει ότι τίθεται θέμα ελέγχου των συνεπειών των αποτελεσμάτων του Δημοψηφίσματος της 5.7.2015 στην ελληνική έννομη τάξη, καθώς αυτό έχει καταστραφηθεί στην πράξη

ΕΠΕΙΔΗ, κατά το άρθρο 100 παρ. 1 περ. β' του Συντάγματος, ο έλεγχος του κύρους (και των αποτελεσμάτων) Δημοψηφίσματος που ενεργείται κατά το άρθρο 44 παρ. 2 του Συντάγματος, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου» (Βλ. ΟΛΣΤΕ 2787/2015) Σας, που θεωρούμε ότι πρέπει να κάνει διασταλτική

ερμηνεία της ως άνω αρμοδιότητάς του περί του ελέγχου των αποτελεσμάτων του Δημοψηφίσματος, εκτιμώντας ότι η αληθής έννοια και βούληση του συνταγματικού Νομοθέτη ήταν να επιλαμβάνεται και των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του εκάστοτε Δημοψηφίσματος στην Ελληνική έννομη τάξη, ακριβώς εξαιτίας και της έλλειψης πρόβλεψης Συνταγματικού Δικαστηρίου από το ισχύον Σύνταγμα και συνεπώς να κάνει δεκτά τα αιτήματα της παρούσας υπό κρίση αναγνωριστικής μου προσφυγής.

Επειδή, το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 44 παρ. 2 ότι: «Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα Δημοψήφισμα για κρίσιμα εθνικά θέματα, ύστερα από απόφαση της απόλυτης πλειοψηφίας του όλου αριθμού των βουλευτών, που λαμβάνεται με πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου. ...»· στο άρθρο 95 παρ. 1 ότι: «Στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας ανήκουν ιδίως: α) Η μετά από αίτηση ακύρωση των εκτελεστών πράξεων των διοικητικών αρχών για υπέρβαση εξουσίας ή παράβαση νόμου. β) ...»· στο άρθρο 100 παρ. 1 ότι: «1. Συνιστάται Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο στο οποίο υπάγονται: α) ... β) Ο έλεγχος του κύρους και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος που ενεργείται κατά το άρθρο 44 παράγραφος 2. γ) ...». Εξάλλου, στο άρθρο 45 παρ. 5 του π.δ. 18/1989 ορίζεται ότι: «Δεν υπόκεινται σε αίτηση ακυρώσεως οι κυβερνητικές πράξεις και διαταγές που ανάγονται στη διαχείριση της πολιτικής εξουσίας».

ΕΠΕΙΔΗ, το Δικαστήριό Σας έχει αδιαμφισβήτητη δικαιοδοσία για την υπό κρίση προσφυγή, βάσει του άρθρου 100 παρ. 1 στοιχ. β' Σ σε συνδυασμό με τα άρθρα 35-38 ΚΑΕΔ και 20 Ν. 4023/2011, σύμφωνα με τα προαναφερθέντα ότι πρέπει να κάνει διασταλτική ερμηνεία της ως άνω αρμοδιότητάς του περί του ελέγχου των αποτελεσμάτων του Δημοψηφίσματος, εκτιμώντας ότι η αληθής έννοια και βούληση του συνταγματικού Νομοθέτη ήταν να επιλαμβάνεται και των αποτελεσμάτων της εφαρμογής του εκάστοτε Δημοψηφίσματος στην Ελληνική έννομη τάξη, ακριβώς εξαιτίας και της έλλειψης πρόβλεψης Συνταγματικού Δικαστηρίου από το ισχύον Σύνταγμα και συνεπώς να κάνει δεκτά τα αιτήματα της παρούσας υπό κρίση αναγνωριστικής μου προσφυγής.

ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 1 ΚΑΕΔ «[ε]νστάσεις κατά του κύρους και των αποτελεσμάτων δημοψηφίσματος διεξαχθέντος κατά το άρθρον 44 παρ. 2 του Συντάγματος δικαιούνται να ασκήση δι' αιτήσεως ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου πας εκλογεύς εγγεγραμμένος εις τους

εκλογικούς καταλόγους οιασδήποτε εκλογικής περιφέρειας» και ο υποφαινόμενος και υπογράφων την παρούσα είμαι Έλληνας πολίτης εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους του Δήμου Αθηναίων, όπου ασκώ το εκλογικό μου δικαίωμα, όταν δεν διορίζομαι ως αντιπρόσωπος της Δικαστικής Αρχής για διενέργεια εκλογών εξαιτίας της δικηγορικής μου ιδιότητας και όταν δεν είμαι υποψήφιος, όπως στις Ευρωεκλογές 2004, 2009 και 2014..

Κατά την παρ. 4 του ιδίου άρθρου «[η] αίτησις δύναται να στρέφεται κατά του κύρους και των αποτελεσμάτων του δημοψηφίσματος εις ωρισμένην εκλογικήν περιφέρειαν ή εις πλείονας εκλογικάς περιφέρειάς ή εις άπασαν την Επικράτειαν».

ΕΠΕΙΔΗ, το αιτούν Κίνημα/κόμμα έχει την ικανότητα να είναι διάδικος και νομιμοποιείται για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως (πρβλ. ΣΕ 993/1989, 2423/1984 κ.ά.). Εξ άλλου, η αίτηση ασκείται με έννομο συμφέρον τόσο από το κόμμα αυτό όσο και από τον αιτούντα που είναι νόμιμος εκπρόσωπός του και επικεφαλής των ευρωψηφοδελτίων του 2004, 2009 και ο μόνος υποψήφιος ευρωβουλευτής του κινήματος (που δικαιούται τα επίδικα ποσά χρηματοδότησης, ως πολιτικό κόμμα) στις ευρωεκλογές του 2009, καθ' όσον με την αίτηση αυτή επιδιώκεται η ακύρωση πράξεως δυσμενούς για το κόμμα,

ΕΠΕΙΔΗ, στο άρθρο 29 του Συντάγματος ορίζονται τα εξής:

«1. Έλληνες πολίτες που έχουν το εκλογικό δικαίωμα μπορούν ελεύθερα να ιδρύουν και να συμμετέχουν σε πολιτικά κόμματα που η οργάνωση και η δράση τους οφείλει να εξυπηρετεί την ελεύθερη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος...»

ΕΠΕΙΔΗ, ο Ν. 3023/2002 “Χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων από το κράτος ...” (ΦΕΚ 146), κατ’ εφαρμογήν των διατάξεων του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση, ορίζει στα άρθρα του 1 έως 4 (όπως ισχύουν) που περιλαμβάνονται στο πρώτο κεφάλαιο με τίτλο “ΚΡΑΤΙΚΗ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ”, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

“Άρθρο 1. Διακρίσεις και ύψος κρατικής χρηματοδότησης.

1. Τα πολιτικά κόμματα χρηματοδοτούνται από το Κράτος, προκειμένου να αντιμετωπίζουν μέρος των λειτουργικών και των εκλογικών δαπανών τους.

2. Η κρατική χρηματοδότηση διακρίνεται σε τακτική και εκλογική.

3. Η τακτική χρηματοδότηση καταβάλλεται κατ' έτος και ανέρχεται σε ποσοστό ένα κόμμα μηδέν δύο τοις χιλίοις (1,02%) των τακτικών εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού του αντίστοιχου οικονομικού έτους.

4.α. Η εκλογική χρηματοδότηση καταβάλλεται κάθε φορά που διεξάγονται γενικές βουλευτικές εκλογές ή εκλογές για την ανάδειξη των Ελλήνων αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ανέρχεται σε ποσοστό έως μηδέν κόμμα είκοσι δύο τοις χιλίοις (0,22%) των τακτικών εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού του οικονομικού έτους κατά τη διάρκεια του οποίου διεξάγονται οι εκλογές ...

β. Το ποσοστό της χορηγούμενης κάθε φορά εκλογικής χρηματοδότησης καθορίζεται ύστερα από γνώμη της Διακομματικής Επιτροπής, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης ...

5. ... 6. ...

Άρθρο 2. Δικαιούχοι.

1. Τακτική χρηματοδότηση δικαιούνται:

α. Τα πολιτικά κόμματα και οι συνασπισμοί, που εκπροσωπούνται στη Βουλή με βουλευτές εκλεγμένους στις γενικές βουλευτικές εκλογές από τους συνδυασμούς του ίδιου κόμματος ή συνασπισμού.

β. Τα πολιτικά κόμματα και οι συνασπισμοί, από τους συνδυασμούς των οποίων έχουν εκλεγεί αντιπρόσωποι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ...

2. Εκλογική χρηματοδότηση δικαιούνται:

α. Τα πολιτικά κόμματα και οι συνασπισμοί, που εκπροσωπούνται στη Βουλή με βουλευτές εκλεγμένους στις γενικές βουλευτικές εκλογές από τους συνδυασμούς του ίδιου κόμματος ή συνασπισμού. Για τη χρηματοδότηση λόγω συμμετοχής σε γενικές βουλευτικές εκλογές, η προϋπόθεση αυτή απαιτείται να συνέτρεχε κατά τη βουλευτική περίοδο που έληξε.

β. Τα πολιτικά κόμματα και οι συνασπισμοί, από τους συνδυασμούς των οποίων έχουν εκλεγεί αντιπρόσωποι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Για τη χρηματοδότηση λόγω συμμετοχής σε εκλογές για την ανάδειξη των

Ελλήνων αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η προϋπόθεση αυτή απαιτείται να συνέτρεχε κατά την περίοδο που έληξε.

ΕΠΕΙΔΗ, τόσο από την πιο πάνω διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του Συντάγματος που προβλέπει την κρατική οικονομική ενίσχυση των κομμάτων, όσο και από την αρχή της ισότητας και ειδικότερα από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως των πολιτικών κομμάτων και της παροχής σ' αυτά ίσων ευκαιριών, η οποία αποτελεί θεμελιώδη κανόνα του δημοκρατικού πολιτεύματος, απορρέει δε και από την παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου 29, προκύπτει ότι η οικονομική αυτή ενίσχυση πρέπει να παρέχεται από το κράτος σε όλα κατ' αρχήν τα κόμματα που προβλέπει η ανωτέρω διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 29 και οι νόμοι που τελούν σε αρμονία προς αυτήν. Δεν αποκλείουν όμως οι συνταγματικές αυτές διατάξεις την θέσπιση από το νόμο προϋποθέσεων για την παροχή της κρατικής οικονομικής ενισχύσεως, εφ' όσον οι προϋποθέσεις αυτές στηρίζονται σε κριτήρια αντικειμενικά και πρόσφορα για την εξυπηρέτηση του επιδιωκόμενου σκοπού ο οποίος συνάπτεται με την ύπαρξη κομμάτων που αντιπροσωπεύουν εν ενεργεία πολιτικές δυνάμεις των οποίων η παρουσία στην πολιτική σκηνή είναι έκδηλη.(ΣτΕ 993/1989 Ολομ., 1862/1985 Ολομ., 1116/1990 7μ., 2285/1994). Εν όψει δε της έννοιας αυτής του Συντάγματος, το Δικαστήριο έκρινε συνταγματικές τις διατάξεις των Ν. 1443/1984 και 1599/1986, 1731/1987 και 1775/1988)

ΕΠΕΙΔΗ, με τα αρ. 1 έως 4 του ν. 3023/2002 διαμορφώθηκε το κανονιστικό πλαίσιο για την κατανομή της εκλογικής και της τακτικής ετήσιας χρηματοδότησης στα πολιτικά κόμματα. Σε αντίθεση με τα προβλεπόμενα στο αρ. 10 του ίδιου νόμου για τη δωρεάν ραδιοτηλεοπτική προβολή μηνυμάτων των πολιτικών κομμάτων κατά την προεκλογική περίοδο, ως προς το ζήτημα της χρηματοδότησης των κομμάτων ο νομοθέτης προχώρησε ο ίδιος στην κατηγοριοποίηση των δικαιούμενων κρατικής ενίσχυσης και στον λεπτομερή προσδιορισμό του ύψους αυτής και των κριτηρίων βάσει των οποίων παρέχεται. Ειδικότερα, η κρατική χρηματοδότηση διακρίνεται σε τακτική, η οποία καταβάλλεται ετησίως και σε εκλογική, η οποία χορηγείται κάθε φορά που γίνονται εθνικές ή ευρωεκλογές. « Την τακτική χρηματοδότηση δικαιούνται τα κόμματα και οι συνασπισμοί κομμάτων που είτε α)

εκπροσωπούνται στο εθνικό κοινοβούλιο είτε β) εκπροσωπούνται στο ευρωπαϊκό κοινοβούλιο είτε γ) συμμετείχαν στις τελευταίες γενικές βουλευτικές εκλογές έχοντας καταρτίσει συνδυασμούς τουλάχιστον στο 70% των εκλογικών περιφερειών και έλαβαν τουλάχιστον 1,5% του συνόλου των ψήφων.

ΕΠΕΙΔΗ δεν υποχρεούμαι στην έκδοση προείσπραξης Δικηγορικής αμοιβής και λοιπών επιβαρύνσεων εξαιτίας της δικηγορικής μου ιδιότητας (ΑΜ ΔΣΑ 10288).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Και για όσους θα προσθέσουμε νόμιμα και εμπρόθεσμα και με την ρητή επιφύλαξη κάθε νόμιμου δικαιώματός μας

ΖΗΤΟΥΜΕ

1) Να αναγνωρισθεί ότι οι διατάξεις όλων των μετά την 5.7.2015 νόμων και ιδίως των Ν. 4387 / 2016, 4389 / 2016, Ν. Αυγ. 2015, καθώς και όλα τα άρθρα των νόμων αυτών, που αντίκεινται στην κατά τα προαναφερθέντα άρνηση του Ελληνικού Λαού να επικυρώσει τα προαπαιτούμενα των εξωχώριων θεσμών με το Δημοψήφισμα της 5.7.2015 ΚΑΙ παραβιάζουν τα ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΑΥΤΟΥ και τις θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος, που αφορούν το θεμέλιο του πολιτεύματος, δηλαδή την άσκηση της λαϊκής κυριαρχίας (άρθ. 1§2) και τις διατάξεις των άρθρων 1§3 («όλες οι εξουσίες πηγάζουν από τον Λαό και υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους»), 2§1 («ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας»), 44§2 για την προβλεπόμενη συνταγματικά έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας με Δημοψήφισμα και την ακροτελεύτια διάταξη του άρθρου 120 του Συντάγματος, που απαιτεί στην παρ. 2 αυτού και από το Δικαστήριό Σας να υπερασπίζεται αυτό όταν καταλύεται, όπως στην επίδικη υπόθεση.

2) Να αναγνωρισθεί το γεγονός ότι με βάση τα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος αυτού κανένας κοινός νόμος που προέκυψε από την Βουλή των Ελλήνων ούτε Νομολογία Ελληνικού Δικαστηρίου μετά το Δημοψήφισμα της 5.7.2015, δύνανται να αντιτίθενται στην αρνητική απάντηση που εξέφρασε ο Ελληνικός Λαός, ασκώντας την λαϊκή κυριαρχία ως θεμέλιο του πολιτεύματος στα ουσιαστικά ζητήματα που περιείχοντο στα δύο ερωτήματα που ετέθησαν υπό την κρίση του

Ελληνικού Λαού (και κατεγράφησαν ως προαπαιτούμενα τόσο κατά τις διαπραγματεύσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης προ του Δημοψηφίσματος, όσο και μετά το Δημοψήφισμα, αποτελεί δέσμευση υπερνομοθετικού περιεχομένου και έχει δεσμευτικά αποτελέσματά του έναντι του κοινού νομοθέτη)

3) Να διαταχθούν ασφαλιστικά μέτρα και δη ως πρόσφορο ασφαλιστικό μέτρο η άμεση αναστολή ισχύος όλων των προαναφερθέντων ενδεικτικά αλλά και των λοιπών νομοθετημάτων, που αντίκεινται στα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος της 5.7.2015, υπό την έννοια ότι εμπεριέχουν τα προαπαιτούμενα των ερωτημάτων που ετέθησαν με το ως άνω Δημοψήφισμα ενώπιον του Ελληνικού Λαού μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Σας.

4) Να αναγνωρισθεί ότι η Ένωση Προσώπων / Συνασπισμός Πολιτικών Κομμάτων και Κινήσεων με την επωνυμία «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» αποτελεί τυπικά πολιτικό κόμμα δικαιούμενο χρηματοδότησης, καθώς και αναλογικού τηλεοπτικού χρόνου στα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας και ιδίως στα ραδιοτηλεοπτικά μέσα της χώρας μας, αναλογικά με την νόμιμη συμμετοχή του στις Ευρωεκλογές 2014, που ανέδειξε τον Ευρωβουλευτή κ. Επαμεινώνδα Μαριά από τις ψήφους που έλαβε με τον Συνασπισμό Κομμάτων στον οποίο συμμετείχε υπό την επωνυμία «ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΑΝΤΙΜΝΗΜΟΝΙΑΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ».

5) Να καταδικασθεί το αντίδικο Ελληνικό Δημόσιο στην δικαστική δαπάνη μου και στην αμοιβή μου.

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2016

Ο αιτών δικηγόρος

